

Från *Norge* känner man endast ett fornminne, som att döma af beskrifningen kan kallas en fristående dös utan gång¹. Det ligger i Tune prestegjæld, Smålenenes amt, således vid kusten och ej långt från Bohuslän, der, såsom nyss nämndes, dösar äfven förekomma.

I andra europeiska länder än de nu omtalade äro inga dösar kända.

* * *

Mången gång finner man, att en ursprungligen fristående dös i senare tid, vanligen under bronsåldern, blifvit helt och hållet täckt af en stor hög. Det är emellertid i de allra flesta fall lätt att skilja mellan en grafkammare, som redan då den uppfördes blef dold af jord eller sten, och en sådan, öfver hvilken först långt senare en hög uppkastades.

En dansk grafhög, som bevisligen under bronsåldern tillkommit öfver en förut fristående stendös, är den nära Kallundborg belägna »Samsingerbanken», hvilken med synnerligen stor omsorg undersökts af den danske fornforskaren Zinck².

Bland de många andra likartade fall, som äro kända, vill jag här endast nämna dels en på botten af en grafhög, »Maglehøi», i Svallerup socken, på Sjælland, funnen stendös³, dels den här nedan (fig. 137) afbildade dösen vid Herrestrup på Sjælland. Den förra dösen visade sig, då den för någon tid sedan undersöktes, hafva blifvit begagnad under bronsåldern, sedan man tvifvelsutan förut aflägsnat hvad som fanns kvar efter den ursprungliga begrafningen, som, att döma af grafvens form, måste hafva egt rum ganska tidigt under den yngre stenåldern. Dösen

¹ A. Lorange i *Årsberetning for 1879 af Foreningen til norske fortidsmindesmerkers bevaring*, sid. 101.

² *Årbøger f. nord. oldkynd.*, 1871 sid. 36.

³ Samma *Årbøger*, 1871 sid. 19.